

Stowarzyszenie Walczących o Niepodległość 1956-89

Ul. Sobieskiego 64/8, 02-930 Warszawa, <http://swn1956-89.blogspot.com>

Tel. 517 741 154, e-mail: infowieczyste@gmail.com

Warszawa, 1.01.2018

Rada Miasta
Białystok
w/m

Przedmiot petycji - przyznanie prawa do ulg w przejazdach środkami komunikacji miejskiej dla osób, które świadczyły pracę w nielegalnych organizacjach i związkach zawodowych w rozumieniu przepisów do kwietnia 1989 roku, oraz dla osób które przed 4 czerwca 1989 r. nie wykonywały pracy na skutek represji politycznych

P E T Y C J A

Na podstawie art.2 pkt.3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 o petycjach zwracamy się – w interesie publicznym - z petycją o zrównanie wszystkich weteranów walk o niepodległość z lat 1956-89 poprzez przyznanie prawa do ulg w przejazdach środkami transportu publicznego (komunikacji miejskiej) - osobom, które świadczyły pracę po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. lub które nie wykonywały pracy w okresie przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych, a jako dokument poświadczający uprawnienie - Decyzja Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

Uzasadnienie

Art.19 konstytucji stanowi iż *Rzeczpospolita Polska specjalną opieką otacza weteranów walk o niepodległość, zwłaszcza inwalidów wojennych*. Nie ulega wątpliwości, iż Konstytucja RP nie rozróżnia weteranów walk o niepodległość w zależności od sposobu prowadzenia tej walki, od okresu działalności (przed czy po 1956 roku) czy też od przyznanego rodzaju decyzji. W świetle powyższego, **skoro kombatanci mają prawo do ulgowej komunikacji miejskiej, takie same uprawnienie powinno przysługiwać także świadczącym pracę w nielegalnych organizacjach do 1989 roku. Przykład dała Rada Warszawy zrównając w uprawnieniach do ulgowej komunikacji miejskiej kombatantów, działaczy opozycji antykomunistycznej, a uchwałą XLVII/1138/2017 z 6 kwietnia 2017 roku – także osoby świadczące pracę na rzecz nielegalnych organizacji, a za nią kolejne miasta.**

Odnosnie relacji pomiędzy osobami posiadającymi status działacza opozycji antykomunistycznej (które uprawnienie już posiadają) i osobami które świadczyły pracę na rzecz nielegalnych organizacji/pozostawali bez pracy z przyczyn politycznych należy wyjaśnić, że w wyniku mnożenia przepisów ustawowych i braku ich skoordynowania doszło do powstania 2 kategorii osób, które walczyły o niepodległość w latach 1956-89. W celu wyrównania nieprawidłowości w sprawach emerytalnych i rentowych, najpierw stworzono możliwości uzyskania decyzji potwierdzającej świadczenie pracy na rzecz nielegalnych organizacji w rozumieniu przepisów do kwietnia 1989 r. lub nie wykonywania pracy przed 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych. Natomiast ustawą z dnia 20 marca 2015 r. stworzono dodatkową kategorię – działaczy opozycji antykomunistycznej i osób represjonowanych z powodów politycznych.

Tym samym, doszło do sytuacji powstania dwóch grup weteranów z okresu PRL, których status określają odrębne procedury nadawania uprawnień, bazujące na odmiennych wymaganiach formalnych. Rozdzielność statusu obu grup weteranów z okresu PRL potwierdza stanowisko rządu z dnia 22.08.2017r. DUS.II.053.433.2017.AK wyrażone w odpowiedzi Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na petycję Stowarzyszenia Walczących o Niepodległość 1956-1989. Przywołując fakt nabywania uprawnień wspomnianych wyżej dwóch kategorii weteranów w drodze odrębnych decyzji Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, reprezentujący ministerstwo i rząd podsekretarz stanu Marcin Zieleniecki stwierdza co następuje: „**Przed wszystkim należy zauważyć, że każda ze wskazanych wyżej decyzji odnosi się do innych form działalności opozycyjnej prowadzonej przeciwko władzom komunistycznym**”, i pisze dalej „**Warto również podkreślić, że wskazane przez autorów petycji decyzje Szefa Urzędu do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych są podstawą do ustalania do różnych rodzajów świadczeń, wypłacanych na podstawie różnych przesłanek przez dwa różne organy**”.

Konsekwencją obowiązujących regulacji jest występowanie konkurencyjnych względem siebie uprawnień obu kategorii weteranów z okresu PRL. Zgodnie ze stwierdzeniem zawartym w przywołanym wcześniej stanowisku rządu, decyzję przyznającą status *działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby*

represjonowanej z powodów politycznych traktuje się jako „najszerszą pojęciowo” - za czym idzie znaczny katalog uprawnień, wynikających wprost z ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej. Z kolei decyzja potwierdzająca status osoby świadczącej pracę w nielegalnych organizacjach związkowych i politycznych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 roku lub pozostającej bez pracy z powodów politycznych stanowi przede wszystkim podstawę do uznania wymienionych okresów jako okresów składkowych, uwzględnianych przez organ rentowy przy ustalaniu prawa do emerytury i renty. Tym niemniej, w ostatnim czasie w drodze kolejnych decyzji poszczególnych organów samorządowych oraz innych instytucji ta kategoria weteranów otrzymuje lub ma otrzymać własne dedykowane świadczenia (Chełm, Elk, Kołobrzeg, Nowy Sącz, Piotrków Trybunalski, Radomsko, Sieradz i kilkanaście innych, które już zadeklarowało wprowadzenie ulg komunikacyjnych) lub też jest zrównywana w uprawnieniach z działaczami opozycji antykomunistycznej (Warszawa, Grodzisk Mazowiecki, Konin, Lublin, Olsztyn, Stargard, Wałbrzych itd.)

Należy zauważyć, że status prawny i faktyczny osób świadczących pracę w nielegalnych organizacjach związkowych i politycznych... jest najbliższy statusowi kombatantów. Należy tu przywołać orzecznictwo sądów administracyjnych, wskazujące na komplementarność zapisów art. 117 ust. 4 w związku z art. 7 pkt. 4 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 267, zwanej dalej: "ustawa FUS") z art. 22 ust. 1 ustawy z 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz.U. z 2012 r. poz. 400, zwana dalej: "ustawa o kombatantach") – por. wyrok WSA IV SA/Wa 2960/13 str. 3). W świetle orzecznictwa nie ulega również wątpliwości zasadnicza odmienność przesłanek faktycznych, pozwalających zaliczyć daną działalność opozycyjną jako „świadczenie pracy w nielegalnych organizacjach związkowych i politycznych”. W sentencji wyroku NSA nr II OSK 350/15 z dn. 2016-01-08 stwierdza się „Czym innym jest wszakże członkostwo i działalność na rzecz jakiejś organizacji, uczestniczenie w jej strukturach i działaniach i.t.p., a czym innym świadczenie pracy.” (tamże str. 10). W świetle wyroku WSA IV SA/Wa2960/13 w przypadku świadczenia pracy chodzi o faktyczną pracę w postaci druku, kolportażu, organizowaniu spotkań, a nie np. same uczestnictwo w spotkaniach, manifestacjach itd.

Z kolei status działacza opozycji antykomunistycznej i osoby represjonowanej z powodu politycznych potwierdza inne formy działalności, o których mowa w art.2 i 3 ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej.

„Świadczenie pracy” na rzecz podziemnych organizacji w PRL oznaczało w praktyce najwyższy poziom poświęcenia się działalności niepodległościowej, skutkujący ogromnym zaangażowaniem czasowym, a także potencjalnie najdalej idącymi szykanami ze strony komunistycznego reżimu. Osoby wykonujące codzienną pracę na rzecz podziemia ryzykowały nie tylko długoletnim więzieniem, przepadkiem mienia i innymi prześladowaniami, ale także – z racji specyfiki tej działalności - rozpadem własnej rodziny i wykluczeniem z typowych relacji społecznych.

Z tych powodów jest to bardzo nieliczna grupa osób (jej liczebność w całym kraju wynosi ok.1200 osób, wzrost o ok. 20 osób w I połowie 2017 r.). Z kolei liczba osób, która wystąpiła o status działacza opozycji antykomunistycznej i osób represjonowanych z powodów politycznych wynosi obecnie ok. 3500.

Zatem uwzględniając zasady proporcjonalności, mówimy o kilkunastu osobach tzw. świadczących pracę w nielegalnych organizacjach lub bez pracy na skutek represji politycznych.

Podstawowym dokumentem potwierdzającym status w przypadku świadczących pracę na rzecz nielegalnych organizacji i nie wykonywania pracy na skutek represji politycznych jest decyzja Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych,

Szcześliwego Nowego Roku,

Wyrażamy zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego danych osobowych podmiotu wnoszącego petycję.

PREZES ZARZĄDU
Daniel Alain Korona

URZĄD MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
Biuro Administracji i Spraw Obywatelskich

pl. Starynkiewicza 7/9, 02-015 Warszawa, tel. 22 443 29 00, 22 443 29 01, faks 22 443 29 02
s_obywatelskie@um.warszawa.pl, www.um.warszawa.pl

AO-I.512.196.2013.PHE
(2.PHE.AO-I.)

Warszawa, 25 września 2013 r.

Zaświadczenie

Biuro Administracji i Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy zaświadcza, że w dniu 2 sierpnia 2013 r. Prezydent m.st. Warszawy został poinformowany w trybie art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 z późn. zm.) o utworzeniu stowarzyszenia zwykłego p.n. **Stowarzyszenie Walczących o Niepodległość 1956 - 1989** wpisane jest do ewidencji stowarzyszeń zwykłych tut. Biura pod poz. **1254**.

Wyżej wymieniona organizacja została wpisana do ewidencji stowarzyszeń zwykłych tut. Biura pod poz. **1254**.

Siedziba Stowarzyszenia znajduje się w Warszawie, przy ul. Sobieskiego 64/8.

Zgodnie z § 5 regulaminu - Celem Stowarzyszenia jest ochrona praw, godności i interesu członków Stowarzyszenia i ich rodzin, innych osób za ich zgodą oraz interesu społecznego w sprawach administracyjnych, lustracyjnych, karnych, cywilnych i zabezpieczenia socjalnego osób represjonowanych z przyczyn politycznych oraz byłych działaczy organizacji politycznych i związków zawodowych nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących w latach 1956 – 1989, działających na rzecz niepodległości Polski.

Zgodnie z § 12 regulaminu, przedstawicielem reprezentującym stowarzyszenie jest Prezes Dr Daniel Alain Korona.

W przypadku nieobecności prezesa, Stowarzyszenie reprezentuje wiceprezes Karol Kostrzębski lub inna osoba wskazana przez prezesa w drodze pisemnej decyzji (§ 15 regulaminu).

Powyższe zaświadczenie wydaje się w celu przedłożenia odnośnym władzom i instytucjom.

Oplata skarbową w wys. 17 zł.
(siedemnaście złotych)
została uiszczona w dniu 20 września 2013 r.

Wpłatę potwierdzono:

- potwierdzeniem przelewu na rachunek bankowy Urzędu m.st. Warszawy dla Dzielnicy Ochota
95 1030 1508 0000 0005 5002 4055

